

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-13 СЪСТАВ, в публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

при участието на секретаря КРАСИМИРА Б. Г.
като разгледа докладваното от Росен Димитров Гражданско дело № 20211100111187 по описа за 2021 година

Производството е образувано по обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК вр. с чл. 124, ал. 1 ГПК, предявени от „Е.Д.” ООД, ЕИК **** срещу С.О., ЕИК ****, за признаване на установено по отношение на ответника несъществуването на следните вземания в негова полза, установени с Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г. и за които е образувано изпълнително дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б.Я., преобразувано в изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ М.Б.: **88 618.93 лева**, представляващи вземания на С.О. за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, дължими за ревизионен период 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г., ведно с натрупани лихви върху тях и **76 364.04 лева**, представляващи лихва върху посочените вземания за периода от 25.08.2011 г. до датата на исковата молба - 13.09.2021 г.

В исковата молба се твърди, че с Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г., потвърден с влязло в сила Решение № 6715 от 06.06.2016 г. по адм.д. № 8040/2015 г. на ВАС, са установени публично – правни вземания в полза на С.О. срещу ищеца. Вземанията съставляват данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г., ведно с дължими лихви към тях, които към датата на исковата молба – 13.09.2021 г., възлизат на сумата от 76 364.04 лева.

За събиране на посочените вземания ответникът е образувал изпълнително дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б.Я., в следствие преобразувано в изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ М.Б.. Ищецът сочи, че по преобразуваното изпълнително дело е насрочена публична продажба в периода 19.07.2021 г. – 19.08.2021 г.

Позовава се на изтекла абсолютна погасителна давност за вземанията, предмет на ревизионния акт, определена с нормата на чл. 171, ал. 2 ДОПК като 10 годишен период от

време. Излага съображения, че не може да се позове на изтеклия давностен срок пред частния съдебен изпълнител, който да зачете срока, изключващ принудителното изпълнение на погасените по давност вземания.

Моли съда да постанови решение, с което да уважи предявените иски, както и направените по делото разноси.

В срока за писмен отговор след предоставената съгласно чл. 131 ГПК възможност, ответникът С.О., чрез Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“ оспорва исковите.

Излага, че ревизионният акт е издаден на 19.09.2011 г., на която дата изтеклата до този момент давност се е прекъснала и е започнала да тече нова 10 годишна давност, която в последствие многократно е спирана и прекъсвана.

Посочва също, че предвид издадена обезпечителна заповед на 16.08.2021 г., е налице хипотезата на чл. 171, ал. 2, т. 4 ДОПК – изпълнението е спряно по искане на длъжника, предвид на което правилото на чл. 171, ал. 2 ДОПК не се прилага и абсолютната давност не е изтекла.

При условията на евентуалност счита, че давността следва да бъде приложена само по отношение на главницата от 75 040.91 лева, но не и по отношение на лихвата върху нея от 13 578.02 лева. Поддържа в тази връзка, че вземанията за лихви са уредени в чл. 162, ал. 2, т. 9 ДОПК като самостоятелни вземания, като посочената разпоредба дерогира общите разпоредби на ЗЗД. Това вземане за лихви, тъй като има самостоятелен характер, следователно е установено също с ревизионния акт от 19.09.2011 г. и към момента на издаване на обезпечителната заповед от 16.08.2021 г., когато изпълнението е спряно по искане на длъжника, давността от 10 години не е изтекла.

Претендира присъждане на разноси за настоящото производство.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно в отношенията между страните, че е издаден Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г. от Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при С.О.. Актът, с който са установени оспорените с исковата молба вземания, е представен като писмено доказателство по делото. Видно от същия задълженията на ищеца „Е.Д.“ ООД, са за „данък недвижими имоти“ и „такса битови отпадъци“, дължими за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2010 г. Вземането на С.О. за данък недвижими имоти е установено в размер на сумата от 1908.24 лева за посочения период и лихва върху главницата от 1238.89 лева. Вземането за такса битови отпадъци е в размер по ревизионния акт от 73 132.67 лева и лихва от 12 339.13 лева. Общо задълженията са в размер от 88 618.93 лева за периода от 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г.

Няма спор и относно водените административни производства по оспорване на горния Ревизионен акт, приключили с влязло в сила Решение № 6715 от 06.06.2016 г. по адм.д. № 8040/2015 г. на ВАС.

Установява се, че за процесните вземанията е образувано изпълнително производство № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б.Я., рег. № 857 при КЧСИ, район на действие СГС (л. 25 от делото), което с Разпореждане на частният съдебен изпълнител от 16.04.2019 г. (л. 28) е изпратено за продължаване на изпълнителните действия по него на ЧСИ М.Б., рег. № 838 при КЧСИ, район на действие СГС. Видно от Уведомление за преобразуване, изх. № 48775 от 03.05.2019 г. по описа на ЧСИ Б. е образувано изпълнително дело № 20198380401681 г. Същото е висящо, видно от Уведомление за насрочена публична продаж, изх. № 54733/30.06.2021 г., на възбранени, собствени на длъжника „Е.Д.“ ООД неурегулирани поземлени имоти в жк. „Люлин“. Проданта е спряна въз основа на издадена по гр.д. № 10121/2021 г. по описа на СГС, обезпечителна заповед от 16.08.2021 г., с което е допуснато обезпечение на предявимите обективно кумулативно съединени иски, предмет на настоящото производство.

Видно от представени писмени доказателства на л. 110 и сл., по изпълнително дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б.Я. и по изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ М.Б., са предприети следните изпълнителни действия: по сметки на ищцовото дружество са наложени на 04.08.2016 г. и 23.05.2018 г. запори; възбрана на неурегулирани поземлени имоти в жк. „Люлин“, вписана в Служба по вписванията – гр. София, вх. рег. № 38412/15.06.2018 г.; опис на имотите, насрочен и извършен на 13.05.2019 г., а за времето от 19.07.2021 г. – 19.08.2021 г. по изпълнително дело № 1681/2019 г. на ЧСИ Б. е насрочена публична продаж на възбранените и описани имоти, която е спряна, както е установено и по – горе.

От приетото заключение на допуснатата съдебно – счетоводна експертиза (ССЧЕ), неоспорено от страните, което съдът кредитира като обективно, компетентно и пълно, се установява, че плащания по ревизионния акт от 19.09.2011 г. не са постъпвали. Вземанията по същия за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, както и начислените лихви към тях за времето до 13.10.2022 г. са в размер на следните суми: данък недвижим имот - 1908.24 лева; такса битови отпадъци - 73 132.67 лева; общо дължимата лихва върху двете главници е 98 505.78 лева, от които: 95 106.51 лева лихва за такса битови отпадъци и 3 399.27 лева лихва за данък недвижими имоти.

Останалия, събран в хода на съдебното дирене доказателствен материал съдът не обсъжда, тъй като не основава изводите си на него.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Предявените обективно кумулативно съединени отрицателни установителни иски, намират правното си основание в чл. 439 ГПК вр. с чл. 124, ал. 1 ГПК и почиват на твърдения, че правото на ответника на принудително изпълнение на вземанията му, установени с Ревизионен акт № 21-135/19.09.2011 г., е погасено поради изтеклата и установена с текста на чл. 171, ал. 2 ДОПК абсолютна 10 годишна давност.

Давността, включително и абсолютната такава е материално - правен институт, за

разлика от перемпцията – която е процесуален, поради което защитните възражения на ответника С.О., че течението на срока е многократно спирано и прекъсвано в рамките на образуваните изпълнителни производства, са неоснователни, като не са налице и изключенията, визирани в чл. 171, ал. 2, т. 1 – т. 5 ДОПК. За абсолютната давност е без значение спирането и прекъсването на давността.

Вземанията на ответника са за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, ведно с лихвите върху тях. По арг. от чл. 28, ал. 1 ЗМДТ данъкът върху недвижимите имоти се плаща на вноски в годината, за която е дължим Според чл. 20, ал. 1 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от С.О., приета с Решение № 894 по Протокол № 93 от 23.11.2006 г. на Столичния общински съвет, в сила от 1.01.2007 г., таксата за битови отпадъци се заплаща на вноски в годината, за която се дължи.

По ревизионен акт вземанията са установени и дължими за период от 01.01.2006 г. до 31.12.2010 г. В тази връзка според текста на чл. 171, ал. 2 ДОПК давността започва да тече от 01.01. на годината, следваща годината, през която задължението е следвало да се плати, поради което за вземанията за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, дължими ежегодно, съобразно с цитираните разпоредби на ЗМДТ и Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от С.О., абсолютната давност е започнала да тече и е изтекла, както следва:

- за вземанията за 2006 г. е започнала да тече на 01.01.2007 г. и е изтекла на 01.01.2017 г.;
- за вземанията за 2007 г. е започнала да тече на 01.01.2008 г. и е изтекла на 01.01.2018 г.;
- за вземанията за 2008 г. е започнала да тече на 01.01.2009 г. и е изтекла на 01.01.2019 г.;
- за вземанията за 2009 г. е започнала да тече на 01.01.2010 г. и е изтекла на 01.01.2020 г. и
- за вземанията за 2010 г. е започнала да тече на 01.01.2011 г. и е изтекла на 01.01.2021 г.

Налага се изводът, следователно, че в полза на ответника С.О. и взыскател по образуваното изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ Б., изпълняемото право, подлежащо на принудително изпълнение за горните вземания за данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци, е престанало да съществува като погасено с изтичане на абсолютната 10-годишна давност.

Спирането на принудителното изпълнение въз основа на издадената в полза на ищеца обезпечителна заповед от 16.08.2021 г. е извън приложното поле на чл. 171, ал. 2, т. 4 ДОПК, тъй като е сторено след изтичане на давността - дори и след прибавяне на срока, който не е текъл през време на обявеното в страната с Решение на Народното събрание от

13.03.2020 г. извънредно положение. Съгласно § 29, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното Събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (в сила от 24.03.2020 г.) До отмяната на извънредното положение срокът по чл. 171, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага. Извънредното положение е отменено на 14.05.2020 г.

Неоснователни са възраженията на ответника, че вземанията на С.О. за лихва в размер на 13 578.02 лева, установени с ревизионния акт от 19.09.2011 г. са самостоятелни вземания по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 9 ДОПК и за тях давността не е изтекла към момента на спиране на изпълнението на 16.08.2021 г. Цитираната норма установява статута на тези вземания на публично – правни, поради което за тях на общо основание е приложим текстът на чл. 171, ал. 2 ДОПК.

По аргумент от чл. 4, ал. 2 ЗМДТ и чл. 175, ал. 1 ДОПК за непогасените в законоустановените срокове публични задължения, каквито са и процесните за данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци, се дължи лихва. В тази връзка съдът намира, че 10-годишната давност е изтекла и по отношение на лихвите, тъй като те следват главниците, с оглед на акцесорния им характер (в този смисъл и Решение № 7562 от 04.06.2013 г. по адм.д. № 9485/2012 г., I отд. на ВАС). Не следва друг извод и след запознаване с практиката, на която ответникът се позовава, обективизирана в Решение № 8584 от 01.07.2020 г. по адм.д. № 842/2020 г. на ВАС.

Предвид изложеното така предявените искове с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК вр. с чл. 124, ал. 1 ГПК, за признаване на установено по отношение на ответника С.О., че в негова полза не несъществуват вземания в общ размер на 88 618.93 лева за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, дължими за ревизионен период 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г., ведно с натрупани лихви върху тях и вземания за 76 364.04 лева, представляващи лихва върху главниците за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, за периода от 25.08.2011 г. до датата на исковата молба - 13.09.2021 г., са основателни и доказани и следва да се уважат.

По разноските:

Ищецът на основание чл. 78, ал. 1 ГПК има право на разноски за държавна такса в размер на сумата от 6600 лева. По отношение на искането за присъждане на разноски за адвокатски хонорар, съдът намира, че не са представени доказателства да е уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение. По делото е налично единствено пълномощно за адв. Г. на л. 8, в което не е отразена сума.

На ответника, при този изход на спора, разноски не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Е.Д.” ООД, ЕИК **** срещу

С.О., ЕИК **** искове с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК вр. с чл. 124, ал. 1 ГПК, че в полза на общината не съществуват като погасени по давност вземания, по Ревизионен акт № 21 – 135/19.09.2011 г., за които е образувано изпълнително дело № 20168570400921 по описа на ЧСИ Б.Я., преобразувано в изпълнително дело № 20198380401681 по описа на ЧСИ М.Б., за следните суми: 88 618.93 лева, представляващи вземания на С.О. за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, дължими за ревизионен период 01.01.2006 г. – 31.12.2010 г., ведно с натрупани лихви върху тях и 76 364.04 лева, представляващи лихва върху главниците за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 25.08.2011 г. до датата на исковата молба - 13.09.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 С.О., ЕИК **** да заплати на „Е.Д.” ООД, ЕИК ****, сумата от 6 600 лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните в двуседмичен срок от съобщението за изготвянето му пред САС.

Съдия при Софийски градски съд: _____